

min Opfattelse, at § 2 i Forhandlingsreglerne giver Organisationerne denne Ret.

Jessen: Det var ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om Privatbanerne, jeg spurgte før, om jeg havde misforstaaet den højtærede Minister. Paa det Punkt forstod jeg hans Udtalelser i Overenstemmelse med, hvad der er gaaet forud, og er for saa vidt tilfreds med dem, som jeg efter de foregaaende Forhandlinger er klar over, at vi ikke kunne faa mere. Det, jeg spurgte den højtærede Minister om, var, hvorvidt jeg havde misforstaaet ham vedrørende Bisidderne, nemlig hvorvidt Ministeren forbeholder sig Ret til at gøre Indvending mod den Bisidder, den Tillidsmand, som den vedkommende anklagede Funktionær tager med, naar han forebringer sin Sag for Ministeren. Jeg spurgte, om Ministeren kunde tænke sig at gøre Indvending mod den, som blev medtagen, naar han opfylder den Betingelse, som i den vedkommende Skrivelse er fastsat, nemlig at være ansat ved Statsbanerne. Det var det, jeg gerne vilde spørge Ministeren om.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Møen (Jessen), at hvis hans Opfattelse er den, at Organisationerne skulle have Ret til at bestemme, hvem den Mand skal være, der skal optræde som Bisidder i de Sager, hvor den sigtede maatte henvende sig til Ministeren, maa jeg sige, at jeg er af en modsat Mening. Der staar i Forhandlingsreglerne, som ere vedtagne, at Organisationerne ikke have noget som helst med den enkelte Tjenestemands Afskedigelse eller Ansættelse at gøre, og ved at give dem den omtalte Ret vil man dog indirekte give Organisationerne ikke saa lidt Indflydelse paa en Tjenestemands Afskedigelse, altsaa handle lige stik imod de vedtagne Forhandlingsregler, og det er dog min Opfattelse, at skulle disse Forhandlingsregler gælde for Autoriteterne, skulle de ogsaa gælde fuldt ud for Tjenestemændene, dette maa dog være gensidigt. Hvis det derfor, saa længe jeg har med disse Sager at gøre, skulde vise sig, at den samme Bisidder kommer Gang efter Gang, saa at jeg har Formodning om, at han ligefrem er udpeget hertil af Organisationerne, kan det Tidspunkt let komme, da jeg vil tage under alvorlig Overvejelse, om man ikke burde forandre disse Bestemmelser, som jeg her er gaaet med til at vedtage, og

som indeholde meget betydelige Indrømmelser overfor Tjenestemændene.

Overfor det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) skal jeg sige, at hans sidste Bemærkning undrede mig meget. Det ærede Medlem er ellers ikke formel, han har tidligere udtalt sig meget skarpt mod den Formalisme, som Statsbanerne og Administrationen undertiden kunne hænge sig i. Men nu vil det ærede Medlem hævde, at Generaldirektionen ikke kan henvise en Sag til Auditørens Undersøgelse uden gennem Ministeren, men Ministeren behøvede ikke at undersøge disse Sager, som skulde henvises til Auditøren. En saadan Betragtning kan jeg virkelig ikke billige, det vilde være en ren og skær Formalisme. Hvis der skulde være Mening i Tingene, maatte Ministeren sætte sig ind i den Sag, som blev indstillet til ham, førend han henviste den til Auditørens Undersøgelse. Men hvis det skulde gennemføres, vil det blive saa uoverkommeligt for Ministeren, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds ikke vil være saa ond mod Ministeren, at han vil forlange dette.

Ivar Berendsen: Jeg vil blot gøre opmærksom paa, at i de 3 første Punkter, som jeg læste op, staar, hvilke Sager der skal henvises til Auditøren, og det er alle de Sager, som det i det væsentlige kommer an paa. I fjerde Punkt staar der saa, at hvis der i øvrigt er Sager, som ere indankede fra Kredsen til Generaldirektionen, anvendes Auditøren, dersom Generaldirektionen finder det formaalstjenligt. Det er kun denne fjerde Paragraf, det drejer sig om, og om denne mener jeg ganske vist, at Generaldirektionens Skøn er bortfaldet, men det lader jo til, at der er nogen Divergens om dette Spørgsmaal. Jeg vil derfor foreslaa, at vi ikke tale mere om det nu, men mellem anden og tredje Behandling optage til Drøftelse i Udvalget Spørgsmaalet om, hvorvidt Generaldirektionens Skøn her er bortfaldet. Jeg mener, at det er bortfaldet, men det synes, at der fra forskellige Sider er en anden Mening. Jeg vil ikke „klippe-klippe“ om denne Sag, men henstille, at Udvalget tager Spørgsmaalet op mellem anden og tredje Behandling.

Ordføreren (Kierkegaard): Jeg skal begynde med at sige, at Udvalget er fuldt ud betrygget, efter at vi have hørt den højtærede Ministers Foredrag, og efter at vi have hørt oplæse de to Skrivelser, hvorved den